Dosar nr. 2-12841/24
2-24108310-12-2-26092024

H O T Ă R Â R E
în numele legii

16 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîşcani, în componenţa:

Preşedintelui şedinţei, judecătorul – Vladislav Holban,
grefierului – Beatrice Pascari,

cu participarea interpretului Neonila Bujor

examinînd în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Svetlana Olărescu împotriva „Global-Working" SRL cu privire la repararea prejudiciului.

a constatat:

1. La 26 septembrie 2024, Svetlana Olărescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Global-Working" cu privire la repararea prejudiciului prin care a solicitat:

a. repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea de către SRL „Global Working" a contractului de prestări servicii, prin încasarea: a sumei de 750 lei, achitată pentru încheierea contractului de prestări servicii; a sumei de 150 euro, achitată pentru transportul până în Olanda; a sumei de 14400 euro cu titlu de profit ratat, calculat pentru 12 luni de imposibilitate de a munci;

b) încasarea de la SRL „Global Working" a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei;

c) declararea nulității contractului de prestări servicii privind acordarea asistenței la angajare în muncă în Olanda, încheiat cu SRL „Global Working";

d) încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, în luna iulie 2022, a încheiat cu SRL „Global Working" un contract privind acordarea serviciilor de angajare la muncă peste hotare, pentru care a achitat suma de 750 lei. Potrivit înțelegerilor, urma să fie angajată la muncă în Olanda la împachetarea trandafirilor, cu un salariu lunar estimat la 1200 euro. Reclamanta a susținut că a suportat suplimentar cheltuieli de transport în sumă de 150 euro și a plecat în Olanda în vederea începerii activității de muncă.

3. Potrivit reclamantei, după ajungerea în Olanda, angajatorul nu a asigurat condițiile convenite, iar ulterior aceasta a rămas fără posibilitatea de a munci și fără mijloace suficiente pentru existență

4. Reclamanta a susținut că pârâta nu și-a executat obligațiile contractuale, întrucât nu a asigurat locul de muncă promis și nici veniturile pe care urma să le obțină, motiv pentru care consideră că i-a fost cauzat un prejudiciu material constând din cheltuielile suportate și profitul ratat, precum și un prejudiciu moral rezultat din situația creată și imposibilitatea de a munci conform scopului pentru care a plecat în Olanda.

5. Pârâta SRL „Global-Working" nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

6. În motivarea poziției sale, pârâta a invocat că între reclamantă și SRL „Global-Working" nu au existat raporturi contractuale, reclamanta beneficiind doar de o consultație informativă gratuită privind posibilitățile de angajare în Olanda. A susținut că nu a fost încheiat niciun contract de intermediere, contract individual de muncă, fișă de informare sau alt înscris care să ateste nașterea unor obligații contractuale în sarcina societății, iar reclamanta nu a prezentat dovezi privind achitarea vreunui serviciu prestat de pârâtă.

7. Pârâta a arătat că activitatea sa este structurată pe două paliere distincte: consultații informative gratuite acordate persoanelor interesate și servicii de intermediere contra cost, care presupun încheierea unui contract de intermediere. Potrivit acesteia, reclamanta s-a limitat la etapa de consultare, a primit informații privind un loc de muncă disponibil în Olanda, inclusiv date despre angajator, condițiile de muncă și cazare, după care a decis în mod independent să plece peste hotare, fără a încheia vreun contract cu societatea și fără a achita costuri pentru servicii de intermediere.

8. Potrivit referinței, după sosirea în Olanda, reclamanta a fost contactată de angajatorul străin și i s-a oferit cazare temporară și posibilitatea participării la un interviu în vederea angajării. Pârâta a susținut că reclamanta a refuzat cazarea oferită, a creat conflicte cu reprezentanții hotelului și ai angajatorului, iar ulterior, în timpul deplasării către sediul angajatorului, a părăsit automobilul și a dispărut într-o direcție necunoscută, abandonându-și bunurile personale.

9. Pârâta a mai indicat că, deși nu avea obligații contractuale față de reclamantă, a întreprins măsuri pentru identificarea și contactarea acesteia, inclusiv prin intermediul rudelor sale. În urma demersurilor efectuate s-ar fi stabilit că reclamanta se afla la rude în Germania.

10. De asemenea, pârâta a menționat că la 09 septembrie 2024 reclamanta a solicitat eliberarea unei copii a pretinsului contract și a unei chitanțe în sumă de 750 lei, iar prin răspunsul din 10 septembrie 2024 i s-a comunicat că asemenea acte nu există, întrucât între părți nu a fost încheiat niciun contract și nu a fost percepută suma indicată.

11. Pârâta a susținut că reclamanta nu a prezentat probe care să confirme existența unui contract, a unei obligații asumate de societate, a unei fapte ilicite imputabile pârâtei ori a elementelor necesare pentru angajarea răspunderii contractuale sau delictuale. În opinia sa, prejudiciile invocate de reclamantă reprezintă consecința propriilor decizii și acțiuni, iar acțiunea introdusă este neîntemeiată și exercitată cu rea-credință, motiv pentru care a solicitat respingerea acesteia și încasarea cheltuielilor de asistență juridică

12. În ședința de judecată, reclamanta Svetlana Olărescu și reprezentantul acesteia, Eduard Răducan, au susținut integral cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia pe motivele invocate în acțiune.

13. Reprezentantul pârâtei SRL „Global-Working”, Eugeniu Gluşcenco, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

14. Audiind expunerile celor prezenți în ședința de judecată, examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele stabilite și normele aplicabile speței, judecătorul reține următoarele considerente.

15. În procesul de examinare și soluționare a cauzei, judecătorul se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă.

16. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobândite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

17. În acest context, judecătorul are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținând cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

18. Conform art.121 Cod de procedură civilă, judecătorul judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

19. Iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, judecătorul judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

20. În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Judecătorul își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

21. Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, judecătorul judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Judecătorul judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

22. Examinând materialele cauzei, audiind explicațiile participanților la proces și apreciind probele administrate în ansamblul lor, instanța de jdeucată stabilește că reclamanta s-a prezentat la sediul SRL „Global Working” și a purtat discuții cu reprezentanții acesteia referitor la posibilitatea angajării în câmpul muncii în Olanda.

23. Această circumstanță este recunoscută de ambele părți.

24. Divergența dintre părți privește însă natura raportului juridic existent între acestea.

25. Reclamanta susține că între ea și pârâtă a fost încheiat un contract de prestări servicii privind acordarea asistenței pentru angajarea în muncă peste hotare, în timp ce pârâta afirmă că reclamanta a beneficiat exclusiv de o consultație informativă gratuită și că niciun contract nu a fost încheiat.

26. Potrivit art. 1375 Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestatorul) se obligă să presteze celeilalte părți anumite servicii, iar beneficiarul se obligă să recepționeze serviciile și, după caz, să achite remunerația convenită.

27. Existența unui contract presupune existența acordului de voință al părților asupra elementelor esențiale ale raportului juridic, precum și asumarea unor drepturi și obligații reciproce.

28. Conform art.117 și art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile.

29. În prezenta cauză, sarcina de a demonstra existența contractului invocat revenea reclamantei, întrucât toate pretențiile formulate sunt întemeiate pe pretinsa existență a raportului contractual.

30. Instanța de judecată constată că reclamanta nu a prezentat contractul pretins încheiat cu pârâta, copia acestuia, un proiect contractual, corespondență dintre părți sau alte probe pertinente și concludente din care să rezulte conținutul obligațiilor asumate de SRL „Global Working”.

31. Din materialele cauzei rezultă că la 09 septembrie 2024 reclamanta a solicitat pârâtei eliberarea unei copii a pretinsului contract de prestări servicii și a documentului care ar confirma achitarea sumei de 750 lei.(f.d.12)

32. Prin răspunsul din 10 septembrie 2024, SRL „Global Working” a comunicat reclamantei că între părți nu a fost încheiat niciun contract de prestări servicii sau de intermediere și că nu există documente care ar putea fi eliberate, inclusiv contractul și chitanța solicitate, întrucât asemenea acte nu au fost întocmite. Totodată, pârâta a negat perceperea sumei de 750 lei invocate de reclamantă.(f.d.13)

33. De asemenea, nu au fost prezentate probe care să confirme că pârâta și-ar fi asumat obligația de a garanta angajarea reclamantei într-un anumit loc de muncă, de a-i asigura un anumit salariu ori de a răspunde pentru eventualele consecințe survenite după deplasarea acesteia peste hotare.

34. Simpla împrejurare că reclamanta a primit informații privind posibilitățile de angajare în Olanda și ulterior s-a deplasat în această țară nu constituie, prin ea însăși, dovada existenței unui contract de prestări servicii.

35. În lipsa unor probe obiective care să confirme acordul de voință al părților și conținutul obligațiilor pretins asumate de pârâtă, instanța de judecată concluzionează că reclamanta nu a demonstrat existența contractului de prestări servicii invocat în cererea de chemare în judecată.

36. Referitor la pretenția privind încasarea sumei de 750 lei, pretins achitată pentru serviciile acordate de pârâtă, judecătorul reține că reclamanta nu a prezentat bon fiscal, chitanță, recipisă, ordin de plată sau orice alt înscris care să confirme remiterea acestei sume către SRL „Global Working”.

37. În lipsa dovezii efectuării plății, judecătorul nu poate reține existența prejudiciului material pretins, motiv pentru care cerința privind încasarea sumei de 750 lei este neîntemeiată

38. Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 150 euro, pretins achitată pentru transportul până în Olanda, instanța de judecată constată că reclamanta nu a prezentat probe care să confirme efectuarea unei asemenea plăți.

39. Mai mult, chiar presupunând efectuarea unei asemenea cheltuieli, reclamanta nu a demonstrat că suma respectivă a fost achitată în executarea obligațiilor asumate de pârâtă și în cadrul unui raport contractual cu aceasta.

40. Or, simpla efectuare a unor cheltuieli legate de deplasarea în Olanda nu demonstrează că acestea au fost generate de conduita pârâtei sau că reprezintă un prejudiciu imputabil acesteia.

41. În lipsa unor probe care să stabilească atât efectuarea plății, cât și legătura acesteia cu obligațiile pretins asumate de pârâtă, pretenția privind încasarea sumei de 150 euro urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

42. Referitor la pretenția privind încasarea sumei de 14400 euro cu titlu de profit ratat, instanța de judecată reține că repararea unui asemenea prejudiciu presupune existența unor dovezi certe privind venitul care ar fi fost obținut în mod rezonabil și previzibil.

43. Reclamanta afirmă că urma să obțină un salariu lunar de aproximativ 1200 euro. Cu toate acestea, nu a prezentat un contract individual de muncă, o ofertă fermă de angajare, o promisiune contractuală ori alte înscrisuri care să confirme salariul pretins, durata raportului de muncă și celelalte condiții de angajare

44. În lipsa unor asemenea probe, instanța de judecată nu dispune de criterii obiective care să permită stabilirea existenței și cuantumului profitului ratat solicitat.

45. Astfel, suma de 14400 euro invocată de reclamantă reprezintă o estimare bazată pe presupunerea că aceasta ar fi fost angajată și ar fi obținut timp de 12 luni venitul pretins, circumstanțe care nu au fost demonstrate prin probe pertinente și concludente.

46. În consecință, instanța de judecată constată că reclamanta nu a demonstrat existența contractului de prestări servicii invocat, nu a probat achitarea sumelor de 750 lei și 150 euro în executarea unui asemenea contract și nu a prezentat dovezi suficiente care să permită stabilirea existenței și cuantumului profitului ratat solicitat.

47. Referitor la pretenția privind repararea prejudiciului moral, judecătorul reține că acordarea unor asemenea despăgubiri presupune existența unei fapte ilicite imputabile pârâtei, a prejudiciului moral și a legăturii de cauzalitate dintre acestea.

48. Or, reclamanta nu a demonstrat existența unei obligații asumate de pârâtă și încălcate ulterior, nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și nici legătura de cauzalitate dintre conduita pârâtei și suferințele invocate.

49. În lipsa stabilirii caracterului ilicit al conduitei pârâtei, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile pentru prejudiciul moral.

50. Prin urmare, lipsesc temeiurile legale pentru admiterea pretenției privind repararea prejudiciului moral.

51. În ceea ce privește cerința privind declararea nulității contractului de prestări servicii, judecătorul reține că însăși existența unui asemenea contract nu a fost demonstrată în cadrul procesului.

52. În lipsa stabilirii existenței actului juridic a cărui nulitate se solicită, instanța de judecată nu poate examina valabilitatea acestuia și nici dispune declararea nulității sale.

53. În consecință, apreciind probele administrate în ansamblul lor și prin prisma dispozițiilor legale incidente, instanța de judecată concluzionează că pretențiile formulate de reclamantă sunt neîntemeiate și nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral.

54. În conformitate cu art. 94 alin. (1) cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

55. În conformitate cu art. 96 alin. (1) cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

56. La caz, reprezentatul pîrîtei avocatul Eugeniu Gluşcenco a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru asistenţă juridică în sumă totală de 5500,00 lei.

57. Prin urmare, instanța de judecată , reţine cerinţa pîrîtei privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5500,00 lei parțial întemeiată sub aspect de rezonabilitatea şi necesitate , raportate la volumul de asistenţă juridică acordat de avocat urmeayă a fi încasat din contul Svetlanei Olărescu în beneficiul „Global-Working” SRL cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 2000,00 lei, în rest cerința privind încasarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică se respinge drept neîntemeiată

În conformitate cu art. art. 238-241 CPC, judecătorul de judecată,

h o t ă r ă ş t e

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Svetlana Olărescu împotriva „Global-Working” SRL cu privire la repararea prejudiciului, drept neîntemeiată.

Se încasează din contul Svetlanei Olărescu în beneficiul „Global-Working” SRL cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de două mii lei, în rest cerința privind încasarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică se respinge drept neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Vladislav Holban